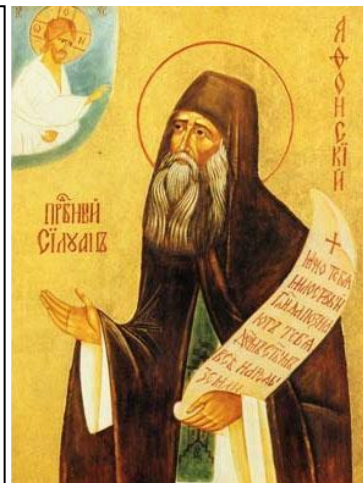

DUMNEZEU FACE MINUNI

Orice mamă când află de copiii ei că sunt în nenorociri suferă greu sau chiar și moare. Ceva asemănător am încercat și eu. Un copac doborât și cu toate crengile tăiate a început să se rostogolească cu repeziciune pe coastă spre un om. Îl vedeam dar, din pricina marii spaima care m-a cuprins, n-am putut să strig: „Repede, ferește-te!” Inima mi s-a strâns într-un hohot de plâns și copacul s-a oprit. Omul era un străin pentru mine; nu-l cunoșteam, dar, dacă ar fi fost rudenie cu mine, nu cred că aș mai fi rămas în viață.

Rugăciunea celor mândri nu e plăcută Domnului, dar atunci când se întristează sufletul unui om smerit, Domnul îl ascultă negreșit.

Un bătrân ieroschimonah, ce trăia la Muntele Athos, a văzut cum ureau la cer rugăciunile monahilor – și nu mă mir de aceasta. Același „bătrân” [„stareț”], în copilărie, văzând supărarea tatălui său din pricina unei marii secete care amenința să nimicească întreaga recoltă de grâne, s-a dus pe un câmp cu cânepă din grădină și a început să se roage:

Sf. Siluan Athonitul,
icoană

„Doamne, Tu ești bun, Tu ne-ai făcut, ne hrănești și îmbraci. Tu vezi, Doamne, cum se întristează tatăl meu pentru că nu plouă. Fă să cadă ploaie pe pământ.”

Și îndată s-au strâns nori și a căzut ploaie, și pământul s-a umplut de apă.

Un alt „bătrân” [„stareț”] ce trăia pe malul mării, lângă un liman, mi-a povestit următoarele:

„Era o noapte întunecată. Limanul era plin de bărci de pescari. S-a pornit însă o furtună, a cărei tărie creștea cu repeziciune. Bărcile au început să se lovească unele de altele.

Oamenii încercau să le lege de mal, dar lucrul era cu neputință pe întuneric și pe furtună. Toți se tulburau. Pescarii strigau cu voce tare și era groaznic să auzi strigătele înspăimântate ale oamenilor. Am simțit o adâncă durere pentru norod și m-am rugat cu lacrimi: „Doamne, potolește furtuna, liniștește valurile, ai milă de oamenii Tăi chinuți și scapă-i!”

Și îndată furtuna a încetat, marea s-a liniștit și oamenii, liniștindu-se, au mulțumit lui Dumnezeu.”

Odinioară, credeam că Domnul face minuni numai la rugăciunile Sfinților, dar acum am cunoscut că Domnul face minuni și pentru cel păcătos, de îndată ce sufletul

*Pe Hristos, Învățător în calea smereniei,
rugându-te ai aflat,
Duhul mărturisind în inima ta mântuirea;
pentru aceasta neamurile toate, acum la
nădejde chemate,
se veselesc întru pomenirea ta.
Cuvioase Părinte Siluane,
roagă pe Hristos Dumnezeu,
să se mântuiască sufletele noastre.*

(Troparul Sf. Cuvios Siluan Athonitul)

Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe Sf. Siluan Athonitul pe 24 septembrie

lui se smerește, fiindcă atunci când omul învață smerenia, Domnul ascultă rugăciunile lui. Mulți zic din lipsă de experiență: Cutare Sfânt a făcut o minune, dar eu am cunoscut că Duhul Sfânt Care viază în om săvârșește minunile. Domnul vrea ca toți să se mântuiască și să fie veșnic împreună cu El, și de aceea ascultă rugăciunile omului păcătos pentru folosul altora sau al celui ce se roagă.

Cu lacrimi îl rog pe Domnul pentru cei ce îmi cer să mă rog pentru ei:

„Doamne, dă-le Duhul Tău Cel Sfânt, ca ei să Te cunoască prin Duhul Sfânt!”

*(Cuviosul Siluan Athonitul, Între iadul
deznădejzii și iadul smereniei)*